



۱- تضعیف هویت مینیاتور: با حذف پرسپکتیو، سایه‌روشن و اصول طبیعی‌گرایانه، بسیاری از آثار جدید به‌عنوان مینیاتور معرفی می‌شوند در حالی که صرفاً نگارگری هستند.

۲- فقدان استانداردهای بین‌المللی: در سطح جهانی مینیاتور به‌عنوان یک هنر دقیق و با جزئیات شناخته می‌شود اما در ایران به دلیل این اشتباه برخی از آثار نگارگری به‌عنوان مینیاتور ثبت شده‌اند که این امر موجب سردرگمی شده است.

۳- کاهش ارزش هنری مینیاتور اصل: ادغام این دو هنر باعث شده هنر مینیاتور از ارزش واقعی خود فاصله بگیرد و بسیاری از اساتید این هنر، کمتر شناخته شوند.

۴- جایگاه جهانی مینیاتور و نگارگری: مینیاتور در کشورهای اروپایی و آسیایی همچنان به‌عنوان یک سبک هنری مستقل شناخته می‌شود. در مسابقات و نمایشگاه‌های جهانی، مینیاتورهای اصیل با معیارهای خاص خود بررسی می‌شوند.

برخی از آثار مینیاتور ایرانی در موزه‌های مهم جهان نگهداری می‌شوند. نگارگری در ایران، ترکیه، هند و برخی کشورهای دیگر به‌عنوان بخشی از سنت نقاشی شناخته شده و از آن در نسخه‌های خطی نقاشی‌های دیواری و آثار مذهبی استفاده شده است. در سال ۲۰۲۰ هنر نگارگری ایرانی در فهرست میراث ناملموس یونسکو ثبت شد. او تأکید می‌کند: «در خاتمه با توجه به تفاوت‌های اساسی بین مینیاتور و نگارگری لازم است در استفاده از این اصطلاحات دقت بیشتری شود و در نهایت مینیاتور یک هنر جهانی با دقت بالا و جزئیات واقعی است، در حالی که نگارگری یک هنر سنتی ایرانی با ویژگی‌های ذهنی و تزئینی است. تلفیق نادرست این دو به هر دو هنر آسیب می‌زند و باید از آن اجتناب کرد.»

#### تحولات مینیاتور در ایران

مینیاتور ایرانی در دوران تیموریان، صفویان و قاجار رشد زیادی داشت. در دوران معاصر برخی از اساتید بزرگ مانند حسین بهزاد با بهره‌گیری از تکنیک‌های غربی، هنر مینیاتور را به شیوه‌ای جدید ارائه کردند که به آن مینیاتور مدرن نیز می‌گویند.

هنر نگارگری اصطلاحی است که از واژه نگار گرفته شده است و به نوعی به نقاشی اشاره دارد که پیش‌تر براساس سبک‌های سنتی ایرانی انجام می‌شد. این هنرمند می‌گوید: «برخلاف مینیاتور که در آن واقع‌گرایی وجود دارد، در نگارگری ایران اغلب شاهد فرم‌هایی تحت رنگ‌های درخشان و حذف پرسپکتیو خطی هستیم.» ابوالقاسمی ویژگی‌های نگارگری را به عدم استفاده از سایه‌روشن، عدم رعایت دقیق پرسپکتیو، استفاده از رنگ‌های تخت و درخشان و ترکیب‌بندی غیرطبیعی و ذهنی تقسیم‌بندی می‌کند.

#### تحولات نگارگری در ایران

دوران ایلخانی آغاز استفاده از نگارگری در کتب و نسخه‌های خطی دوران تیموری است. اوج هنری نگارگری با آثار استاد کمال‌الدین بهزاد در دوران صفوی با گسترش نقاشی دیواری و ترکیب آن با نگارگری دوران قاجار و استفاده از تکنیک‌های جدید و ترکیب با سبک‌های غربی است.

#### تفاوت‌های کلیدی بین مینیاتور و نگارگری

این هنرمند تفاوت‌های کلیدی بین مینیاتور و نگارگری را بسیار مهم می‌داند و می‌گوید: «سوء برداشت‌ها و ادغام اشتباه این دو هنر در دهه‌های اخیر باعث شده برخی افراد به اشتباه نگارگری را معادل مینیاتور معرفی کرده‌اند.» او این سوء برداشت‌ها را باعث بروز چند مشکل می‌داند:



- » هنرمند: محسن کاوه
- » رشته: معرق چوب
- » شهر: تهران



- » هنرمند: مسعود شکیبایی
- » رشته: سرامیک
- » شهر: تهران



- » هنرمند: بی‌سیما جعفر
- » رشته: بافته‌های نقره‌ای
- » کشور: عمان